

Mẫu chuyện về Hồ Chí Minh

CHO ANH EM NGHĨ KHÔNG MỎI

Sáng chủ nhật ngày 7 tháng 9 năm 1958, chúng tôi đang ăn cơm thì các đồng chí ngoài cổng chạy vào báo là Bác đến thăm. Chúng tôi bỏ cả bữa cơm chạy ra. Ra tới nơi thì Bác đã đến. Bác mặc ngoài chiếc áo len cũ và bộ quần áo màu gụ đã bạc, chân đi đôi dép cao su đen. Trông thấy Bác, chúng tôi sung sướng quá, reo ầm lên: "Bác, Bác ạ!" Bác cười và giơ tay ra hiệu cho chúng tôi trật tự. Tất cả chúng tôi đều im lặng, Bác hỏi:

- Các chú có tham gia lao động không? - Tiếng "có ạ!" vang lên.

Bác nói tiếp:

- Bác ra điều kiện với các chú là không được bao vây Bác, các chú có đồng ý không?

- Đồng ý ạ!

Chúng tôi dẫn cả ra. Bác vào ngay nhà ngủ. Bác kiểm tra nội vụ và khen là tốt. Bác xuống nhà ăn. Nhìn thấy món ăn không có ớt, Bác hỏi: "Các chú không có ớt à?". Đồng chí thủ trưởng nói: "Thưa Bác, ớt chúng cháu trồng chưa có quả!" Bác quay sang hỏi mấy đồng chí: "Các cháu ăn có khỏe không?". "Thưa Bác, cháu ăn được bốn bát ạ!". Bác nói: "Như thế mới trung bình, cháu phải ăn khỏe nữa!".

Lệnh đồng chí thủ trưởng tập hợp đơn vị. Chúng tôi về cả sân. Bác hỏi:

- Các chú nuôi được bao nhiêu lợn? Trồng được bao nhiêu rau?

Một đồng chí nói:

- Thưa Bác, chúng cháu nuôi được nhiều lắm ạ, lợn trăm con, còn rau bảo đảm một trăm phần trăm cho đơn vị ăn.

Bác bảo:

- Như vậy chưa đủ, các chú còn phải nuôi nhiều hơn nữa, tăng gia nhiều hơn nữa, không được tự mãn là "nhiều lắm". Xung quanh các chú còn đơn vị bạn. Các chú tăng gia được, nếu quý thì đem biếu, đem cho, nếu không thì đem bán. Các chú phải tiết kiệm. Lẽ ra đơn vị các chú chỉ tiêu một tháng 12 triệu thì làm thế nào chỉ tiêu một nửa hay hơn một chút. Ai cũng như thế, đơn vị nào cũng như thế thì chúng ta sẽ có thêm nhiều nhà máy. - Rồi Bác hỏi:

- Muốn tiến lên xã hội chủ nghĩa, các chú phải làm gì?

- Thưa Bác, phải lao động ạ!

- Các chú còn phải làm nhanh, nhiều, tốt, rẻ nữa. Thí dụ: Mỗi bộ quần áo các chú mặc may hết 5.000 đồng thì làm thế nào chỉ hết 2.500 đồng hay 3.000 đồng, chứ không làm nhanh hóa chậm, nhiều hóa ít, rẻ thành đắt, tốt thành xấu. Trường các chú là trường Sĩ quan Hậu cần. Trước đây các chú cho hậu cần là không có tiền đồ, khó được huân chương, chỉ chiến đấu mới có huân chương, như thế là không đúng. Các chú có biết ngành Hậu cần có bao nhiêu anh hùng không?

- Thưa Bác, có ạ!

- Thế thì các chú không được quan niệm cấp dưỡng, lái xe... là không có tiền đồ.

Trước khi ra về, một lần nữa, Bác căn dặn chúng tôi phải đoàn kết, tiết kiệm, phải chịu khó.

Đồng chí thủ trưởng hô anh em đứng nghiêm chào Bác. Bác quay lại bảo:

- Cho anh em nghỉ, không mỏi.

(Theo tạp chí "Hậu cần" năm 1958)

(Trích "Bác Hồ viên ngọc quý của mọi thời đại". Sách hiện đang sẵn sàng phục vụ tại Thư viện tỉnh Đồng Tháp. Phòng đọc: KAVL17.8376, Phòng mượn: MEVV16.5052 - 5053)

